

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 5Csp/42/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121208334
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Šupenová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2021:6121208334.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudcom JUDr. Luciou Šupenovou v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s. r. o., so sídlom: Mýtna 48, 811 07 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 35 831 154, zast.: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom: Mýtna 48, 811 07 Bratislava - Staré Mesto proti žalovanému: S. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: F. L. XXX/XX, XXX XX U., štátny občan SR, zast.: JUDr. Peter Vachan, advokát, s. r. o., so sídlom: Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, o zaplatenie 21.338,21 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalobca je **p o v i n n ý** zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 % v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky náhrady trov konania žalovaným.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa návrhom na vydanie platobného rozkazu podľa zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o upomínacom konaní“) podaným na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 16.01.2021 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 21.338,21 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 21.358,21 Eur od 04.07.2018 do 21.08.2020, 5,00 % ročne zo sumy 21.338,21 Eur od 22.08.2020 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania.

2. Svoj návrh odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu Všeobecná úverová banka, a. s. poskytla žalovanému na základe zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 07.09.2016 pod číslom úverového účtu XXXXXXXXXXXX a registračným číslom XXXXXXXXXXXXXXXX úver vo výške 25.000,- Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal uhradiť formou zmluvne dojednaných pravidelných mesačných splátok. V rozpore so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy dlžník svoj záväzok uhrádzať pravidelné mesačné splátky neplnil riadne a včas, čo žalobca preukazuje predloženým výpisom z úverového účtu. Právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu omeškaných úverových splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti pohľadávky z dôvodu neplatenia. Nakoľko žalovaný napriek písomnej výzve právneho predchodcu žalobcu svoj dlh z titulu omeškaných úverových splátok nezaplatil, právny predchodca žalobcu v súlade so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy a v súlade s článkom všeobecných obchodných podmienok s označením „Podmienky požadovanej predčasnej splatnosti úveru (okamžitá splatnosť úveru) zo strany veriteľa“ vyhlásil ku dňu 19.06.2018 predčasnú splatnosť pohľadávky z úveru. Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti pohľadávky z úveru s výzvou na zaplatenie dlžnej sumy bolo žalovanému doručené dňa 26.06.2018 v súlade s čl. Všeobecných obchodných podmienok s označením „Doručovanie a vyhlásenia klienta“. Nakoľko žalovaný v poskytnutej sedemdňovej lehote od doručenia oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru dlžnú sumu nezaplatil, voči právnemu predchodcovi žalobcu sa tak od 04.07.2018 dostal do omeškania so zaplatením dlžnej sumy spolu s príslušenstvom.

Na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a. s., ako postupcom a spoločnosťou Intrum Slovakia s. r. o. ako postupníkom dňa 14.02.2020 a Žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 08.07.2020 bola pohľadávka voči žalovanému z titulu nezaplateného úveru na základe úverovej zmluvy postúpená žalobcovi ako postupníkovi, o čom bol žalovaný upovedomený písomným oznámením postupcu o postúpení pohľadávky v súlade s ustanovením § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Rámcová zmluva o postúpení pohľadávok a Žiadosť o postúpenie a prevod sú založené v registri Okresného súdu Banská Bystrica pod sp. zn. 1OpP/37/2020.

Výška postúpenej pohľadávky bola postupcom vyčíslená ku dňu 01.07.2020. Žalovaný bol vyzvaný právnym zástupcom žalobcu na zaplatenie dlžnej sumy z titulu nesplateného úveru. Po dátume vyčíslenia postúpenej pohľadávky žalovaný zaplatil na úhradu svojho dlhu sumu 20,-Eur, ktorá bola započítaná na úhradu dlžnej istiny úveru. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje voči žalovanému len časť postúpeného nároku vo výške nesplatennej dlžnej istiny úveru vo výške 21.338,21 Eur spolu s príslušenstvom, ktorú žalovaný žalobcovi napriek predžalobnej upomienke nezaplatil. V prípade, že sa platobný rozkaz nepodarí doručiť žalovanému alebo žalovaný podá odpor, ktorý súd neodmietne navrhovať pokračovať v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku.

3. Žalobca na preukázanie svojich tvrdení predložil súdu zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru Flexipôžičku zo dňa 07.09.2016, predbežnú žiadosť o Flexipôžičku bezúčelovú zo dňa 06.09.2016, dodatok k tiketu pre refinancovanie úverov, európske informácie o spotrebiteľskom úvere týkajúce sa konverzie dlhu, oznámenie o splnení obchodných podmienok pre čerpanie Flexipôžičky, fotokópiu občianskeho preukazu žalovaného, fotokópiu vodičského preukazu žalovaného, zoznam o dokladoch k Flexipôžičke, všeobecné obchodné podmienky VÚB, a. s. na poskytnutie spotrebiteľského úveru VÚB pôžička fyzickým osobám - občanom, prehľad transakcií, tretia upomienka, pokus o zmier zo dňa 02.05.2018, poštový podací hárok č. I poštový podací hárok neoznačený, výzvu na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 20.06.2018, fotokópiu doručky, prílohu k zmluve o postúpení pohľadávok, oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 09.07.2020, výzva na zaplatenie pohľadávky zo dňa 25.11.2020, rámcová zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 14.02.2020 medzi Všeobecnou úverovou bankou, a. s., ako postupcom a Intrum Slovakia s. r. o. ako postupníkom.

4. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 29.01.2021 Platobný rozkaz sp. zn. XXUp/XX/XXXX, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 21.338,21 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 21.358,21 Eur od 04.07.2018 do 21.08.2020, 5,00 % ročne zo sumy 21.338,21 Eur od 22.08.2020 do zaplatenia, trovy konania vo výške 2.011,04 Eur alebo aby v tej istej lehote podal odpor na tomto súde. (č.l. 43-44 spisu)

5. V zákonnej lehote žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu podal voči platobnému rozkazu odpor v rámci upomínacieho konania na Okresný súd Banská Bystrica, ktorý odôvodnil tým, že žalovaný neuznáva žalobcom uplatnený návrh v celom rozsahu z nasledovných dôvodov:

I. Žalobca v podanom žalobnom návrhu neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita klienta. V zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch: „Veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.“

Následne v zmysle § 11 ods. 2 citovaného zákona: „Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.“

II. Podľa názoru žalovaného zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov, pretože neobsahuje obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, a to: „Podmienky, ktoré upravujú uplatňovanie úrokovej sadzby, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania

tejto zmeny, ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,“ a tiež obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, a to: „Všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov“. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Prešov zo dňa 26.08.2019, sp. zn. 8Co/49/2019.

III. Žalovaný má za to, že zo strany žalobcu neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, nakoľko žalobca nepredložil doručenu k žiadnej z predložených upomienok a zároveň ani jedna z predložených upomienok nepredstavuje výzvu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru upravuje ustanovenie § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Zo systematického zaradenia týchto ustanovení v Občianskom zákonníku, ako aj logického výkladu vyplýva, že zákonodarca vyžaduje jednoznačne dva úkony. Prvým úkonom je výzva v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a druhým úkonom je vyhlásenie mimoriadnej splatnosti. Uvedený právny názor potvrdil vo svojom rozhodnutí aj Krajský súd Žilina vo svojom rozhodnutí zo dňa 26.04.2018, sp. zn. 10Co/84/2018. Keďže žalobca nepredložil výzvu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nepreukázal splnenie podmienok pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu. Z uvedeného dôvodu žalobca nemá nárok na splátky zročné po vyhlásení rozsudku.

IV. V zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách: „Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čí len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva. To neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čí len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka. Banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako najvyššia súdna autorita v oblasti interpretácie a aplikácie zákonov v rozsudku sp. zn. 7Cdo/26/2017 z 28.03.2018, aj v uznesení sp. zn. 1Cdo/147/2017 z 24.04.2018 zhodne konštatoval, že podmienky § 92 ods. 8 veta prvá Zákona o bankách sú zákonnými podmienkami platného postúpenia pohľadávky banky, nie úpravou, s nedodrzaním ktorej je spojené porušenie bankového tajomstva. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky), a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky, a to kumulatívne. Poukázal v tejto spojitosti na rozhodnutie Krajského súdu Prešov sp. zn. 3Co/151/2018 zo dňa 08.01.2019. Keďže žalobca nepreukázal platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti a existenciu výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, nepreukázal logicky ani lehotu 90 dní, a preto podľa názoru právneho zástupcu žalovaného neboli splnené podmienky v zmysle citovaného zákonného ustanovenia a žalobca nemá v konaní aktívnu vecnú legitimáciu.

V. Na základe uvedených skutočností žalovaný navrhuje, aby súd zrušil platobný rozkaz a aby v zmysle § 14 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínanom konaní odoslal žalobcovi odpor bez zbytočného odkladu spolu s výzvou, aby sa k nemu v lehote 15 dní vyjadril a aby v tej istej lehote navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie vecí podľa Civilného sporového poriadku. Žalovaný si v prípade úspechu v spore uplatňuje právo na náhradu trov konania. (č.l. 49-50 spisu)

6. Okresný súd Banská Bystrica výzvou zo dňa 16.03.2021 vyzval žalobcu, aby sa v lehote 15 dní od doručenia výzvy vyjadril k podanému odporu a aby v tej istej lehote navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie vecí podľa zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok. (č.l. 63 spisu)

7. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu doručil súdu v zákonnej lehote vyjadrenie k odporu, ktorý považoval v celom rozsahu za nedôvodný a s chýbajúcou oporou v zákone a skutkovom stave.

Podľa jeho názoru, žalovaný v podanom odpore žalovaný neuviedol žiaden dôvod, pre ktorý by mal byť platobný rozkaz zrušený. Svoju aktívnu legitímáciu v tomto spore preukazuje oznámením o postúpení pohľadávky, ktoré bolo žalovanému zaslané doporučené pod číslom zásielky F., čo preukazuje žalobca podacím hárkom. Zásielka s oznámením o postúpení pohľadávky bola zasielaná doporučené do dispozičnej sféry žalovaného. Relevantným oznámením o postúpení pohľadávky postupom riadne hmotnoprávne preukázal svoju aktívnu legitímáciu v tomto spore. Takýto postup preukázania aktívnej legitímácie je podľa jeho názoru plne v súlade s právnymi predpismi a súdnou praxou bežne akceptovateľný. Poukázal podporne na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obo 210/01 zo dňa 11.06.2003, v ktorom najvyšší súd vyslovil právny názor, že: „Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení.“ Nakoľko predmetom žaloby je zaplatenie bankovej pohľadávky, za účelom preukázania aktívnej legitímácie súdu predložil aj výzvu ich právneho predchodcu - banky, predložené už v žalobe. Predloženými výzvami, doručovanými žalovanému na adresu, ktorú uviedol v zmluve o úvere, preukazuje žalobca splnenie zákonných podmienok pre platné postúpenie v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Podľa jeho názoru preukázal, že

ich právny predchodca vyzval žalovaného na zaplatenie peňažného dlhu pred postúpením pohľadávky. Žalovaný napriek písomnej výzve ich právneho predchodcu, svoj dlh nezaplatil a do omeškania s jeho zaplatením sa dostal viac ako 90 kalendárnych dní, čo vyplýva aj z predloženého výpisu z účtu. Nakoľko žalovaný napriek výzve banky bol viac ako 90 dní v omeškaní so zaplatením svojho dlhu voči banke, na ktorého zaplatenie bol preukázateľne vyzvaný, týmto boli podľa jeho názoru splnené zákonné predpoklady pre platné postúpenie bankovej pohľadávky podľa ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách. Spolu s výzvou ich právneho predchodcu zo dňa 02.05.2018 označenej ako tretia upomienka, súdu predložil aj podací hárkok, z ktorého je zrejmé, že táto výzva bola odoslaná žalovanému na adresu ním uvedenú, a to pod číslom zásielky F dňa 02.05.2018, čo vyplýva priamo z podacieho hárku na boku na jeho ľavej strane, kde je tento dátum uvedený. K postúpeniu pohľadávky, ktorej zaplatenie je predmetom tohto sporu došlo riadne a platne, čím je daná jeho aktívna legitímácia v tomto spore.

Už v žalobe uviedol, že v súlade s článkom všeobecných obchodných podmienok s označením: „Podmienky požadovanej predčasnej splatnosti úveru (okamžitá splatnosť úveru) zo strany veriteľa“ vyhlásil ku dňu 20.06.2018 predčasnú splatnosť pohľadávky z úveru. Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti pohľadávky z úveru s výzvou na zaplatenie dlžnej sumy žalovaný prevzal dňa 26.06.2018 v súlade s článkom všeobecných obchodných podmienok s označením: „Doručovanie a vyhlásenia klienta“. Predmetné oznámenie žalovaný prevzal dňa 26.06.2018, a teda lehota 7 dní na zaplatenie dlžného zostatku predčasne ukončeného zmluvného vzťahu, uplynula dňa 03.07.2018, t.j. od 04.07.2018 je žalovaný v omeškaní s jeho uhradením.

Pokiaľ ide o skúmanie bonity žalovaného, v prílohe žaloby predložil dokumenty ich právneho predchodcu, z ktorých vyplýva, že pred uzavretím zmluvy žalovaný ich právnenému predchodcovi poskytol informácie o svojom zamestnaní, výške príjmu, záväzkoch a ďalšie podrobné informácie, ktoré sú zrejmé zo strán 8-13 prílohy.

Žalovaným namietaná bezúročnosť úveru je v tomto prípade irelevantná, nakoľko žalobca si v tomto konaní uplatňuje len svoj nárok na zaplatenie istiny so zákonným úrokom z omeškania, t. j. neuplatňuje si nárok na úroky ani poplatky.

Má za to, že tvrdenia žalovaného sú účelové s cieľom vyhnúť sa plneniu svojho záväzku. Zároveň navrhuje pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku. (č.l. 67 spisu)

8. Okresný súd Banská Bystrica svojim písomným podaním zo dňa 12.04.2021 č. XXUp/XX/XXXX postúpil vec Okresnému súdu Lučenec ako súdu príslušnému na jej prejednanie, nakoľko žalobca v zákonom stanovenej lehote navrhol pokračovanie v konaní na príslušnom súde v zmysle § 10 ods. 3, resp. v zmysle § 14 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní. (č.l. 69 spisu) Zároveň upovedomil právneho zástupcu žalobcu a žalovaného o postúpení veci písomným podaním zo dňa 12.04.2021. (č.l. 70 spisu)

9. Právny zástupca žalovaného v rámci dupliky písomným podaním zo dňa 28.04.2021 vo svojom vyjadrení poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24.04.2018, sp. zn. 1 Cdo

147/2017 publikovanom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov SR vo veciach občianskoprávných č. 8/2018 pod bodom 60. Postúpenie pohľadávky a zákon o bankách: „Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách neupravuje len ochranu bankového tajomstva, ale tiež práv klienta v súvislosti s postúpením pohľadávky. Postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením, je neplatný právny úkon“. Poukázal taktiež aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako najvyššej súdnej autority v oblasti interpretácie a aplikácie zákonov v rozsudku sp. zn. 7Cdo/26/2017 z 28.03.2018, v spomenutom uznesení sp. zn. 1Cdo/147/2017 z 24.04.2018 a v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 20.11.2019, sp. zn. 1Obdo/92/2018 okrem iného uviedol, že pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách sa vyžaduje pri postúpení pohľadávky, aby podmienky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách boli splnené ku dňu uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky, teda v čase postupovania pohľadávky. Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimáciu postupníka za predpokladu, že postúpenie pohľadávky prebehlo v súlade so zákonom. Rozhodnutie Najvyššieho súdu zo dňa 11.06.2003, sp. zn. 4 Obo 210/01 je už dávno prekonané, čo potvrdzujú vyššie uvedené rozhodnutia.

Spôsobným predmetom postúpenia v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky), a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky, a to kumulatívne. Žalobca preukazuje splnenie podmienok v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách odkazom na tretiu upomienku. Táto upomienka neobsahuje žiadny text, ktorý by dlžníka upozorňoval na možnosť postúpenia pohľadávky, táto upomienka predstavuje výzvu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a nie výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Rovnako tiež ani výzva na predčasné splatenie úveru nie je výzvou podľa názoru právneho zástupcu žalovaného v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, čo potvrdzuje nižšie uvedený rozsudok Krajského súdu Prešov a tiež neobsahuje žiadny text, ktorý by dlžníka upozorňoval na možnosť postúpenia pohľadávky. Ide teda o oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka a nie o výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách.

Citoval z rozhodnutia Krajského súdu Prešov zo dňa 08.01.2019, sp. zn. 3Co/151/2018, ktorý uviedol, že výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nepredstavuje oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru: „Zákonné ustanovenie § 92 ods. 8 ZoB hneď v prvej časti prvej vety vyžaduje písomnú výzvu banky klientovi, ktorý je nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku. Ak zákon hovorí o omeškaní klienta banky so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku, potom sa nesplnená povinnosť musí rozhodne týkať splatných splátok úveru. Citované ustanovenia § 92 ods. 8 ZoB umožňuje banke postúpiť pohľadávku písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou za predpokladu doručenia písomnej výzvy klientovi banky a potom, čo je dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku. Žalobca v konaní nepreukázal písomnú výzvu banky adresovanú žalovanej na splnenie dlhu, ktorá musí predchádzať postúpeniu aspoň 90 dní a ktorá je základným predpokladom pre postúpenie bankovej pohľadávky. Žalobca totiž nepreukázal, že by banka skutočne doručila takúto výzvu žalovanej. Výzvu na úhradu dlhu totiž nenapíňa list zo dňa 02.12.2012 označený ako „vyhlásenie predčasnej splatnosti celého dlžného zostatku“ (č. l. 137 spisu). Žalobca teda v konaní nijako nepreukázal, že by doručil písomnú výzvu klientovi banky podľa § 92 ods. 8 ZoB adresovanú žalovanej. Čo sa týka podmienky písomnej výzvy pre jej splnenie bolo nevyhnutné, aby sa písomná výzva dostala do dispozičnej sféry dlžníka, teda žalovanej. Nestačilo teda len písomnú výzvu vyhotoviť, ale ju odoslať a doručiť dlžníkovi. V súvislosti s písomnou výzvou klientovi banky je potrebné dodať, že vo vzťahu k tejto listine nebolo preukázané, že by táto písomnosť existovala a žeby bola žalovanej aj reálne doručená.“

Podľa názoru žalovaného za výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno považovať výzvu pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti, ani oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, keďže neobsahujú upozornenie na postup v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, čo potvrdzuje rozsudok Krajského súdu Košice zo dňa 21.05.2020, sp. zn. 1Co/301/2019, v zmysle ktorého: „Rovnako správne v tomto smere súd prvej inštancie poukázal okrem iného i na závery vyslovené v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.03.2018, sp. zn. 7Cdo/26/2017, podľa ktorého podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka). Možno dodať, že za výzvu podľa

§ 92 ods. 8 zákona o bankách pritom nie je možné považovať výzvu na úhradu dlžnej sumy, resp. upozornenie na možné zosplatnenie vyhlásením mimoriadnej splatnosti, pokiaľ sa vo výzve neodkazuje na postup podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Spotrebiteľ totiž vo výzve musí byť upozornený nielen na omeškanie, ale aj na jeho následok, na vôľu banky postúpiť pohľadávku a na možnosť zvrátiť postúpenie. Žalobca v danom prípade nepreukázal, že by jeho právny predchodca pred postúpením pohľadávky takúto výzvu reálne žalovanému spotrebiteľovi doručil.“

Keďže podľa názoru žalovaného právny predchodca žalobcu nepostupoval pri skúmaní bonity s odbornou starostlivosťou, nebol oprávnený požadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, a preto vyhlásenie mimoriadnej splatnosti je potrebné považovať za neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka a keďže došlo k postúpeniu tzv. živého úveru, postúpenie pohľadávky je neplatným právnym úkonom vzhľadom k tomu, že je v rozpore s ustanovením § 17 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z o spotrebiteľských úveroch a postúpila sa pohľadávka, ktorá nebola po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa nestala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Vyhlásenie veriteľa o predčasnej splatnosti dlhu je jednostrannou zmenou zmluvných podmienok, ktorá, ako vyplýva z poslednej judikatúry Súdneho dvora EÚ (rozsudok vo veci C-92/11, RWE Vertrieb AG vs. Verbraucher-Zentrale Nordrhein - Westfalen a ďalšie) má byť nevyhnutne odôvodnená. V tejto súvislosti žalovaný uvádza, že tretiu upomienku, ako aj výzvu na predčasné splatenie úveru treba považovať pre neurčitosť v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka za neplatné právne úkony, keďže v nich nie je jednoznačne uvedené, pre omeškanie s ktorou mesačnou splátkou bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru. V takomto prípade žalobca nepreukázal splnenie podmienok v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách a zároveň, tiež došlo k postúpeniu tzv. živého úveru, keďže neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti.

Na základe uvedených skutočností žalovaný navrhol, aby súd zamietol žalobný návrh v celom rozsahu ako nedôvodný a priznal mu právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. (č.l. 87-88 spisu)

10. Právny zástupca žalovaného písomným podaním zo dňa 16.11.2021 ospravedlnil svoju neúčasť, ako aj neúčasť samotného žalovaného na pojednávaní vytyčenom na tunajšom súde dňa 24.11.2021 o 10:00 hod. s ohľadom na dodržanie zásady hospodárnosti konania a účelnosti trov vynakladaných stranami sporu v konaní pred súdom. Zároveň v rámci prostriedkov procesnej obrany a prostredníctvom právneho zástupcu žalovaný uviedol nasledovné skutočnosti.

Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru upravuje ust. § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Zo systematického zaradenia týchto ustanovení v Občianskom zákonníku, ako aj logického výkladu vyplýva, že zákonodarcu vyžaduje jednoznačne dva úkony, prvým úkonom je výzva v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a druhým úkonom je vyhlásenie mimoriadnej splatnosti.

Uvedený právny názor potvrdil vo svojom rozhodnutí Krajský súd Žilina zo dňa 26.04.2018, sp. zn. 10Co/84/2018, v zmysle ktorého: „V súdnej veci je nepochybné, že vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bol/je vzťahom spotrebiteľským. V zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je obligatórnou a zároveň kumulatívnou podmienkou (platného) vyhlásenia mimoriadnej splatnosti plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy povinnosť veriteľa upozorniť dlžníka (žalovaného) na uplatnenie tohto práva. Žalobca ani len konkrétne skutkovo netvrdí, že by vyššie spomínanému listu zo dňa 20.05.2013 (označenému ako oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti) takéto upozornenie predchádzalo. Následne je nutné konštatovať, že pre rozpor so zákonom - s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je vyhlásenie mimoriadnej splatnosti neplatným právnym úkonom (§ 39 Občianskeho zákonníka). Nakoľko nedošlo ku platnému zosplatneniu úveru, nemôže byť platným ani následné postúpenie týmto spoplatnením (údajne) vznikutej pohľadávky. Takáto pohľadávka k danému obdobiu totiž neexistovala. Zmluva o postúpení pohľadávky je tak neplatným právnym úkonom, v dôsledku čoho nie je žalobca subjektom aktívne vecne legitimovaným v prebiehajúcom spore.“

V danom prípade za výzvu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka možno považovať tretiu upomienku zo dňa 02.05.2018, žalobca však nepreukázal doručenie tejto tretej upomienky, resp. dôkaz o snahe o doručenie tejto upomienky. Žalovaný v rámci prostriedkov procesnej obrany uvádza, že zo strany žalobcu nebol predložený listinný dôkaz o odoslaní a doručení listu označeného ako tretia upomienka, pretože poštový podací lístok bez presného označenia a identifikácie zásielky nepreukazuje odoslanie ani doručenie vyššie uvedených listín vzťahujúcich sa k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, žalobca teda nepreukázal ani odoslanie ani doručenie vyššie uvedených listín.

V zmysle rozsudku Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 30.06.2021, sp. zn. 43CoCsp/18/2021: „Ako vyplýva z konštantnej judikatúry všeobecných súdov, podací hárok preukazuje iba skutočnosť, že určitá

zásielka bola odovzdaná na prepravu, nie je však dôkazom o tom, že prepravca ju skutočne doručil do dispozície adresáta. Inak povedané, odovzdanie listovej zásielky na prepravu nie je dôkazom o tom, že táto listová zásielka bola reálne doručená do schránky adresáta, resp. že mu bola k dispozícii na vyzdvihnutie na príslušnej pošte. Zároveň všeobecné údaje o zásielke uvedené v podaciích hárkoch predložených žalobcom nevytvádzajú nič o obsahu podanej zásielky, teda nepreukazujú tvrdenie, že išlo o doručenie zásielok obsahujúcich oznámenie o zosplatnení úveru, resp. výzvu na zaplatenie zosplatneného úveru. Záver, že podací hárok nie je dôkazom o doručení zásielky do dispozície adresáta pritom vyplýva už z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 2Obo/3/2008 zo dňa 02.04.2008, kedy Najvyšší súd Slovenskej republiky uviedol, že podací lístok o podaní doporučenej zásielky je len dôkazom o tom, že žalovaný žalobcovi zaslal listovú zásielku, ale nepreukazuje obsah tejto listovej zásielky ani jej doručenie. Zhodne rozhodol Ústavný súd v rozhodnutí I ÚS 174/09 zo dňa 24.06.2009, kedy dospel k záveru, že sporová strana sa dostala do dôkaznej núdze, keď predložila ako dôkaz doručenia určitého oznámenia iba samotný podací hárok bez špecifického označenia obsahu zasielanej zásielky.“

Právny zástupca žalovaného poukázal na ustanovenie § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení zákona č. 299/2016 Z. z. účinnom od 01.01.2017, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu, to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu Zákon č. 483/2001 Z. z. v znení neskorších predpisov na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

Keďže neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, tretiu upomienku ako aj oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti treba považovať za neplatné právne úkony, a preto žalobca nepreukázal existenciu výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, zároveň keďže v čase postúpenia pohľadávky ešte nenastala konečná splatnosť úveru, došlo k postúpeniu tzv. živého úveru čo je v rozpore s ustanovením § 17 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, a preto rovnako zmluva o postúpení pohľadávky je neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, žalobca teda nepreukázal splnenie podmienok pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách a v konečnom dôsledku žalobca nemá v danom konaní aktívnu vecnú legitimáciu.

Vyššie uvedené potvrdil aj Krajský súd Nitra v rozsudku zo dňa 06.05.2021, sp. zn. 9CoCsp/6/2021, v zmysle ktorého: „K nesprávnemu posúdeniu podmienok pre vyhlásenie mimoriadneho zosplatnenia úveru právnym predchodcom žalobcu odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie v tom, že žalobca v konaní nepreukázal doručenie výzvy právneho predchodcu žalobcu žalovanému na úhradu pohľadávky v lehote do 15 dní, pričom by išlo o pohľadávku, s ktorou bola v omeškaní viac ako 90 dní. Následné doručenie oznámenia o zosplatnení pohľadávky žalovanému už v konaní bolo preukázané. Napriek tomu, vzhľadom k nepreukázaniu doručenia výzvy pred zosplatnením pohľadávky žalovanému, čo v konaní namietal, sa aj odvolací súd stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že k zosplatneniu pohľadávky nedošlo platne a potom nemohlo dôjsť ani k platnému postúpeniu tejto pohľadávky na žalobcu, preto ak súd prvej inštancie žalobu žalobcu z tohto dôvodu zamietol, je jeho záver o nedostatku aktívnej legitimácie žalobcu správny. Otázka aktívnej, či pasívnej legitimácie v konaní je otázka, ktorú súd musí skúmať ex offa, teda bez ohľadu na to, či je niektorou zo strán namietaná, preto sa ňou súd prvej inštancie správne zaoberal. Pre posúdenie aktívnej legitimácie žalobcu pritom bolo potrebné posúdiť to, či došlo k platnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti pohľadávky a splneniu podmienok výzvy banky adresovanej žalovanej v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Keďže dospel k záveru, že mimoriadna splatnosť pohľadávky nebola platne vyhlásená, následne ani nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky na žalobcu, s čím sa odvolací súd stotožňuje. K odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd ešte dodáva, že tvrdenie žalobcu, že výzvu ich právneho predchodcu, banky, zo dňa 24.04.2017 vrátane doručky, ktorá preukazuje doručenie zásielky žalovanému dňa 24.04.2017, ktorú žalovaný prevzal dňa 02.05.2017 súd prvej inštancie nevykonal, nie je pravdivé, pretože súd prvej inštancie na pojednávaní dňa 08.12.2020 spolu s oboznámením aj ostatných listinných dôkazov túto výzvu aj doručku k nej oboznámil a zaoberal sa s ňou aj v napadnutom rozsudku. Súd prvej inštancie dospel k záveru o nedostatku aktívnej legitimácie žalobcu z dôvodu, že mal za to, že žalobca nepreukázal, že k oznámeniu o vyhlásení mimoriadnej splatnosti predchádzala výzva (ktorá bola žalovanému aj doručená), resp. upozornenie adresované žalovanému o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, preto považoval vyhlásenie mimoriadnej splatnosti za

neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Nakoľko nedošlo ku platnému zosplatneniu úveru, nemôže byť platným ani následné postúpenie takejto zosplatnenej pohľadávky.“

Poukázal taktiež aj na rozhodnutie Krajského súdu Trenčín zo dňa 28.07.2021, sp. zn. 19CoCsp/17/2021: „Podstatné je, že podľa posúdenia veci súdom prvej inštancie, s ktorým sa odvolací súd stotožnil, žalobca nepreukázal naplnenie ďalšieho zákonného predpokladu pre predčasné zosplatnenie úveru, a to skutočnosť, že upozornil žalovaného na uplatnenie tohto práva (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). Keďže išlo o spotrebiteľskú zmluvu (čo žalobca nespochybnil), ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka predstavuje lex specialis tak k ustanoveniam Obchodného zákonníka, ako aj k všeobecným ustanoveniam Občianskeho zákonníka. V tomto prípade teda ak malo byť predčasné zosplatnenie úveru vykonané v súlade so zákonom, nepostačovala dohoda zmluvných strán o takejto možnosti, ale bolo podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka tiež potrebné, aby žalobca ako dodávateľ (veriteľ) upozornil žalovaného ako spotrebiteľa na uplatnenie práva na predčasné zosplatnenie úveru. Keďže žalobca nepreukázal, že k takémuto upozorneniu došlo, považoval odvolací súd právny záver súdu prvej inštancie, že predčasné zosplatnenie úveru bolo v rozpore so zákonom (a preto neplatné) za správny. Pokiaľ žalobca v odvolaní tvrdil, že pred samotným zosplatnením bol žalovaný na túto možnosť upozornený, odvolací súd uvádza, že upozornenie podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nemôže mať podobu všeobecnej informácie o možnom zosplatnení úveru obsiahnutej v samotnej zmluve alebo vo všeobecných obchodných podmienkach. „Upozornením spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva (na zosplatnenie)“ na účely ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je potrebné rozumieť individualizovanú informáciu adresovanú spotrebiteľovi o jeho dlhu (nezaplatenej splátke, resp. splátkach), ktorého neuhradenie bude mať za následok predčasné zosplatnenie celého úveru. Takéto upozornenie síce žalobca v konaní pred súdom prvej inštancie predložil (listina označená ako Posledná výzva, datovaná 05.04.2018), avšak nepreukázal (a v konaní pred súdom prvej inštancie ani netvrdil), že túto listinu žalovanému doručil, prípadne že ju aspoň odoslal (vo vyjadrení k odporu žalovaného len uviedol, že predkladá súdu výzvu, ktorú adresoval žalovanému). Vzhľadom k tomu, že žalobca v konaní pred súdom prvej inštancie výslovne netvrdil, že výzvu z 05.04.2018 žalovanému doručil, resp. odoslal, pričom žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu práve z tohto dôvodu namietal neplatnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, nebolo možné aplikovať ustanovenie § 151 ods. 1 CSP o nepopretých skutkových tvrdeniach strany“.

Na základe uvedených skutočností právny zástupca žalovaného navrhol, aby súd zamietol žalobný návrh v celom rozsahu ako nedôvodný a priznal mu náhradu trov v rozsahu 100 %. (č.l. 121-122 spisu)

11. Písomným podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 22.11.2021, žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu ospravedlnil svoju neúčasť na pojednávaní a vyjadril svoj súhlas s rozhodnutím vo veci bez účasti žalobcu, a to z dôvodu jeho pracovnej zaneprázdnenosti a nenavyšovania trov konania v súlade so zásadou hospodárnosti konania.

Okresnému súdu oznámil, že žalovaný počas súdneho konania zaplatil časť svojho dlhu, a to nasledovnými platbami:

- platba zo dňa 25.01.2021 v sume 15,- Eur,
- platba zo dňa 22.02.2021 v sume 15,- Eur,
- platba zo dňa 22.03.2021 v sume 15,- Eur,
- platba zo dňa 20.04.2021 v sume 15,- Eur,
- platba zo dňa 19.05.2021 v sume 15,- Eur,
- platba zo dňa 21.06.2021 v sume 15,- Eur,
- platba zo dňa 20.07.2021 v sume 15,- Eur,
- platba zo dňa 19.08.2021 v sume 15,- Eur,
- platba zo dňa 20.09.2021 v sume 15,- Eur,
- platba zo dňa 19.10.2021 v sume 15,- Eur.

Z dôvodu čiastočnej úhrady pohľadávky po začatí súdneho konania zobrať žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu žalobný návrh v časti o zaplatenie istiny vo výške 150,-Eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania späť a navrhol, aby súd konanie v tejto časti zastavil a vrátil žalobcovi časť nespotrebovaného súdneho poplatku. Vo zvyšnej časti žalobcom uplatneného nároku trvá naďalej. Proti žalovanému si uplatňuje trovy aj za ďalší úkon právnej pomoci. Z dôvodu čiastočného späťvzatia zároveň upravuje petít žalobného návrhu a navrhuje, aby súd žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 21.188,21 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške

- 5,00 % ročne zo sumy 21.358,21 Eur od 04.07.2018 do 21.08.2020,
- 5,00 % ročne zo sumy 21.338,21 Eur od 22.08.2020 do 25.01.2021,
- 5,00 % ročne zo sumy 21.323,21 Eur od 26.01.2021 do 22.02.2021,

- 5,00 % ročne zo sumy 21.308,21 Eur od 23.02.2021 do 22.03.2021,
- 5,00 % ročne zo sumy 21.293,21 Eur od 23.03.2021 do 20.04.2021,
- 5,00 % ročne zo sumy 21.278,21 Eur od 21.04.2021 do 19.05.2021,
- 5,00 % ročne zo sumy 21.263,21 Eur od 20.05.2021 do 21.06.2021,
- 5,00 % ročne zo sumy 21.248,21 Eur od 22.06.2021 do 20.07.2021,
- 5,00 % ročne zo sumy 21.233,21 Eur od 21.07.2021 do 19.08.2021,
- 5,00 % ročne zo sumy 21.218,21 Eur od 20.08.2021 do 20.09.2021,
- 5,00 % ročne zo sumy 21.203,21 Eur od 21.09.2021 do 19.10.2021,
- 5,00 % ročne zo sumy 21.188,21 Eur od 20.10.2021 do zaplatenia, to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku a priznal žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu. (č.l. 126-127 spisu)

12. Súd vo veci nariadil pojednávanie. Z vyššie uvedených dôvodov sporové strany neboli na pojednávaní prítomné, doručenie mali riadne vykázané, svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnili a súhlasili s prejednaním veci v ich neprítomnosti, súd teda pojednával v súlade s § 180 CSP.

13. Súd v predmetnej veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a dospel k nasledovným skutkovým a právnym zisteniam:

14. Medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 07.09.2016 uzatvorená Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ reg. č. XXXXXXXXXXXXXXXX, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver vo výške 25.000 Eur, lehota splatnosti bola 96 mesiacov, t.j. od 20.10.2016 do 20.08.2024. Zo zmluvy ďalej vyplýva, že výška úrokovej sadzby bola stanovená vo výške 9,40 % p.a., mesačná anuitná splátka vrátane poisťného bola 375,36 Eur, z toho mesačná splátka poisťného 0,00 Eur, RPMN 10,24 %, priemerná RPMN 9,22 %, celkové náklady dlžníka 10.909,20 Eur, celková čiastka úveru 35.909,20 Eur.

Žalovaný si svoje platobné povinnosti vyplývajúce z uzavretej zmluvy riadne a včas neplnil, preto právny predchodca žalobcu predžalobnou upomienkou v poradí treťou zo dňa 02.05.2018 vyzval žalovaného na okamžité zaplatenie dlžnej sumy v zmysle zmluvy o úvere v celkovej výške 1.135,74 Eur s upozornením na zosplatenie úveru. (č.l. 25 spisu) K predmetnému písomnému podaniu žalobca doložil podací hárok bez akéhokoľvek časového údaju, príp. pečiatky pošty, či podpisu pracovníka pošty.

Žalovaný dlžnú sumu právnemu predchodcovi žalobcu neuhradil, na základe čoho tento úver dňa 20.06.2018 vyhlásil za predčasne splatný so zostatkom vrátane príslušenstva v sume 22.938,35 Eur. Zároveň vyzval žalovaného na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom, a to v lehote 7 dní odo dňa doručenia tejto výzvy. V prípade neuhradenia dlžnej pohľadávky v uvedenej lehote pristúpi právny predchodca žalobcu k jej vymáhaniu využitím dostupných prostriedkov. (č.l. 29 spisu)

Doručenie výzvy na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom preukázal žalobca kópiou doručenky, z ktorej má súd za preukázané, že žalovaný si túto prevzal dňa 26.06.2018. (č.l. 29 z opaku)

15. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov platného a účinného v čase uzavretia spotrebiteľskej zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“) tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

16. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

17. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

18. Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka

postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

19. Podľa § 3 ods. 1 OZ , výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

20. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom.

21. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného v čase postúpenia pohľadávky na žalobcu (ďalej len „ZoB“), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky je klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

22. Zmluvný vzťah strán sporu založený na základe vyššie uvedenej Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru (zmluvy o úvere) zo dňa 07.09.2016 spadá pod úpravu zákona o spotrebiteľských úveroch a Občianskeho zákonníka. Uzavretú úverovú zmluvu teda súd posúdil ako spotrebiteľskú zmluvu. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že také ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

23. V konaní mal súd preukázané, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému titulom zmluvy o úvere sumu 25.000 Eur. Právny predchodca žalobcu si svoj záväzok riadne splnil a poskytol žalovanému dohodnutý úver, čo vyplýva aj z predloženého výpisu a žalovaný konal v rozpore so zmluvnými dojednania zmluvy o úvere a neuhradzoval pravidelné mesačné splátky riadne a včas, čím sa dostal do omeškania so splácaním svojej pohľadávky.

Listom zo dňa 02.05.2018 označenom ako „Tretia upomienka- pokus o zmier“, vyzval právny predchodca žalobcu žalovaného na okamžité zaplatenie omeškaných splátok a bol upozornený na to, že žalobca vyhlási mimoriadnu splatnosť úveru a bude požadovať okamžité vrátenie celého zostatku úveru s príslušenstvom pred dohodnutou dobou splatnosti. (č.l. 25 spisu)

Listom zo dňa 20.06.2018 označeným ako „Výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom“ vyhlásil právny predchodca žalobcu mimoriadnu splatnosť zostatku úveru s príslušenstvom a to ku dňu 20.06.2018. Zásielku s oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru žalovaný prevzal dňa 26.06.2018. (č.l. 29 spisu)

Listinou označenou ako „Oznámenie o postúpení pohľadávky“ zo dňa 09.07.2020 právny predchodca žalobcu oznámil, že postúpil ku dňu 08.07.2020 svoju pohľadávku na žalobcu spolu aj s príslušenstvom a právami z akéhokoľvek zabezpečenia. Doručovanie postúpenia preukázal žalobca podacím hárkom č. I.. (č.l. 113 a č.l. 114 spisu)

Žalobca ale relevantne nepreukázal doručenie tretej upomienky - pokus o zmier, je pravdou, že doložil poštový podací hárok, na ktorom ale absentuje akýkoľvek časový údaj, podpis zamestnanca pošty, či pečiatka pošty. (č.l. 26-28 spisu)

Nakoľko žalovaný v podanom odpore namietal skutočnosti, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti nemohlo dôjsť, keďže neboli splnené podmienky v zmysle § 53 ods. 9 OZ, a to najmä doručenie predžalobnej upomienky, ktoré žalobca nepreukázal. Za daného skutkového stavu súd ustálil, že k zosplatneniu pohľadávky v tomto prípade nedošlo a preto nenastala ešte konečná splatnosť úveru, pretože táto podľa zmluvy mala nastať až 20.08.2024.

Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti je jednostranný úkon veriteľa, nemusí byť doručovaný do vlastných rúk, okamih účinnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru je viazaný na deň, ktorý určil veriteľ. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti upravuje § 53 ods. 9 OZ, pričom logického výkladu vyplýva, že pred vyhlásením zosplatnenia musí byť splnená podmienka v zmysle § 53 ods. 9 OZ. Právo veriteľa podľa § 565 OZ v spotrebiteľských vzťahoch koriguje ustanovenie § 53 ods. 9 OZ, ktoré veriteľovi umožňuje zosplatniť dlh až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky za súčasného upozornenia spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Účelom toto ustanovenia je ochrana spotrebiteľa pred dôsledkami okamžitej splatnosti celého dlhu, ku ktorej by podľa § 565 OZ mohlo dôjsť už aj pri krátkodobom omeškaní trvajúcim len niekoľko dní. Súd dospel k záveru, že žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru v rozpore so zákonom nakoľko žalobca nepreukázal, že by žalovaného upozornil na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti. Ide o obligatórnu a zároveň kumulatívnu podmienku platného vyhlásenia mimoriadnej splatnosti plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy. Listina, ktorú žalobca predložil súdu s označením tretia upomienka - pokus o zmier by bola akceptovaná ako splnená podmienka, avšak len v prípade, ak by súd mal za preukázané, že predmetná listina bola žalovanému doručená. Žalobca dôkazné bremeno neunesol, keďže na doloženej doručení absentoval akýkoľvek dátum, pečiatka pošty, príp. podpis pracovníka pošty.

Okrem toho z prehľadu úhrad má súd za preukázané, že žalovaný v rozhodnom období uhradil právnomu predchodcovi žalobcu splátku vo výške 375,36 Eur dňa 20.02.2018 a ďalšiu vo výške 376,36 Eur dňa 19.04.2018, pričom k zosplatneniu úveru došlo ku dňu 20.06.2018, t.j. nebola naplnená podmienka v súlade s § 53 ods. 9 OZ (uplynutie troch mesiacov).

24. Aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamietajú. To, že sa súd výslovne k vecnej legitímácii nevysloví, neznamená, že sa ňou v konaní nezaoberal. (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29. 6. 2010, sp. zn. 2 Cdo/205/2009)

25. Následne súd pristúpil ku skúmaniu, či sú splnené procesné podmienky a to či má žalobca aktívnu legitímáciu v danom spore. Na základe uvedeného v bode 22 tohto rozsudku, je nutné konštatovať, že pre rozpor so zákonom, t.j. s § 53 ods. 9 OZ je vyhlásenie mimoriadnej splatnosti neplatným právnym úkonom podľa § 39 OZ. Nakoľko nedošlo ku platnému zosplatneniu úveru, nemôže byť platným ani následné postúpenie týmto spoplatnením (údajne) vzniknutej pohľadávky. Takáto pohľadávka k danému obdobiu totiž neexistovala a preto zmluva o postúpení pohľadávky je tak isto neplatným právnym úkonom, v dôsledku čoho žalobca nie je subjektom aktívne vecne legitímovaným v prebiehajúcom spore.

26. S poukazom na vyššie uvedené súd ustálil, že žalobca v tomto konaní nie je nositeľom práva, ktoré bolo predmetom postúpenia a ktoré bolo uplatnené v tomto konaní, preto žalobcovi nie je možné toto právo priznať a súd žalobu z dôvodu nepreukázania aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v tomto konaní zamietol. Vzhľadom k tomu, že nedošlo k platnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, úver ostal živý.

27. Žalobca podľa názoru súdu v konaní nepreukázal doručenie výzvy právneho predchodcu žalobcu žalovanému na úhradu pohľadávky v lehote do 15 dní, pričom by išlo o pohľadávku, s ktorou bol v omeškaní viac ako 90 dní. Následné doručenie oznámenia o zosplatnení pohľadávky žalovanému už v konaní bolo preukázané. Napriek tomu, vzhľadom k nepreukázaniu doručenia výzvy pred zosplatnením pohľadávky žalovanému, k zosplatneniu pohľadávky nedošlo platne a teda nemohlo dôjsť ani k platnému postúpeniu tejto pohľadávky na žalobcu. Okrem toho z prehľadu úhrad má súd za preukázané, že žalovaný v rozhodnom období uhradil právnomu predchodcovi žalobcu splátku vo

výške 375,36 Eur dňa 20.02.2018 a ďalšiu vo výške 376,36 Eur dňa 19.04.2018, pričom k zosplatneniu úveru došlo ku dňu 20.06.2018, t.j. nebola naplnená podmienka v súlade s § 53 ods. 9 OZ (uplynutie troch mesiacov).

A keďže súd dospel k záveru, že mimoriadna splatnosť pohľadávky nebola platne vyhlásená, následne nemohlo dôjsť ani k platnému postúpeniu pohľadávky na žalobcu. Súd dospel k záveru o nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu z dôvodu, že mal za to, že žalobca nepreukázal, že k oznámeniu o vyhlásení mimoriadnej splatnosti predchádzala výzva, ktorá by bola žalovanému aj doručená, resp. upozornenie adresované žalovanému o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, na základe čoho je vyhlásenie mimoriadnej splatnosti neplatným právnym úkonom podľa § 39 OZ. Nakoľko nedošlo ku platnému zosplatneniu úveru, nemôže byť platným ani následné postúpenie takejto zosplatnenej pohľadávky.

28. Ďalšie argumenty strán súd považuje pre rozhodnutie vo veci za nerozhodné, bez potreby sa s nimi osobitne vyporiadať. Podľa konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené medzi stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, pripomienku, ale je nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán / porovnaj napr. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II ÚS 251/04, III. ÚS 209/09 a pod./ Preto na ostatnú argumentáciu zaoberajúcu sa ďalšími okolnosťami prejednávanej veci, avšak nespôsobilú ovplyvniť rozhodnutie, súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

29. V danom prípade súd z dôvodu nedostatku aktívnej legitímácie žalobu zamietol. Žalobca v konaní nepreukázal, že tretia výzva banky pred zosplatnením úveru bola doručená žalovanému, teda sa dostala do sféry žalovaného. Žalobca síce súdu predložil poštový podací hárok, ktorý ale nie je opatrený žiadnym časovým údajom, resp. dátumom, pečiatkou pošty, podpisom zamestnanca. Žalobca nepreukázal, že jeho pohľadávka voči žalovanému bola v čase jej postúpenia spôsobilá na postúpenie v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalobca v konaní niesol dôkazné bremeno na preukázanie zákonom stanovených podmienok pre postúpenie pohľadávky, ktoré neunesol a súd z dôvodu nedostatku aktívnej legitímácie žalobu zamietol.

30. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

31. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

32. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

33. Žalobca bol v konaní úspešný v plnom rozsahu, súd mu preto priznal právo na náhradu trov konania od žalovaného v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti vo veci samej samostatným uznesením.

34. Vzhľadom k tomu, že rozhodnutie o trovách konania priznávajúce ich náhradu musí byť vykonateľné, súd tiež vyslovil, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením, nakoľko len takouto formuláciou výroku o náhrade trov konania je splnená požiadavka zákona, aby rozhodnutie súdu o nároku na náhradu trov konania v spojení s rozhodnutím o výške tejto náhrady bolo vykonateľné, hoc est aby bolo spôsobilým exekučným titulom pre prípadné vynútenie ním uloženej povinnosti. (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR z 23. marca 2017, sp.zn. 6Cdo 222/2016).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku, prostredníctvom Okresného súdu Lučenec, Filákovská cesta 287, 984 01 Lučenec na Krajský súd Banská Bystrica, a to písomne.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každá strana sporu dostala jeden rovnopis odvolania. Ak strana sporu nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jej trovy.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa § 367 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd.

Podľa § 367 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

Podľa § 367 ods. 3 Civilného sporového poriadku, právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti.

Podľa § 368 Civilného sporového poriadku, osoba oprávnená podať odvolanie sa môže odvolania vzdať. Vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia.

Podľa § 369 ods. 1 Civilného sporového poriadku, dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

Podľa § 369 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania.

Podľa § 369 ods. 3 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

Podľa § 369 ods. 4 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (z.č. 233/1995 Z.z.).

Podľa § 63 ods. 1 Exekučného poriadku ak podkladom na exekúciu je exekučný titul, v ktorom sa ukladá povinnosť zaplatiť peňažnú sumu, exekúciu možno vykonať:

- a) zrážkami zo mzdy a z iných príjmov,
- b) príkazom pohľadávky,
- c) predajom hnutelných vecí,
- d) predajom cenných papierov,
- e) predajom nehnuteľnosti,
- f) predajom podniku,
- g) príkazom na zadržanie vodičského preukazu.